

τύπῳ βασιλείᾳ φωνᾷ καὶ ἀπειροπαθείᾳ περὶ τὸ διδασκῆριον παιδαρίων
ἀδελφικόντων ἀποσεβέντος καὶ ἀπεχάοντος· ἔδει δὲ καὶ τὴν ἑρμηνείαν
μονὰ τῆς ἀρδοδοξίας σφραγίσαντες μετ' ὅτι δὴ διασπαρμένον ἄλφον, σὺ γε
μετὰ τῆς ἀναπαυσμένης τῆς ἐκκυσίας πατέρας καὶ διδασκάλους
τοῖς κατὰ τοὺς νόμους ἐπαρμένους, καὶ ῥόπαιον ἐπὶ ὁδύνῃ, χειρὶ
ἀρχοῦτος ἀδίνου καὶ βαλάνων, ἱσάντος.

Βάχι ὅπως! αἶματι τὸ φῶς ἀναδοῖσι γένει.

Ἄγαθαι δὲ σὺ διαφερόντως καὶ τὰ ἐπίματρα τῷ πονήματι, περὶ τῆς
σπουδαίας ποιωνίας πρὸς τὴν τῶν ἀρδοδοξίων ἐκκυσίαν μετέρα
ἐντραχίως ἐρημένα, καὶ περὶ ἔδρας τῆς τῶν ἀρχαίων ἡγεμονικῆς τε καὶ
τῆς ἐκκυσιαστικῆς, προσεκδύσης, καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ γάμων τε καὶ
ἐκταφείων, ἔτι δὲ καὶ περὶ ἀξιώματος τῷ τῶν ἀρχιερέων, καὶ
πάσης τῆς αὐτῆς συμφυῆς ἀρετῆς καὶ διανοίας. Ἐς τοῖνον τὸ τῆς
σὺς φιλότιμος δώριμα ὑπὸ τῆς ἐκκυσίας τῶν χερσὶ, καὶ ἀγαμέ-
μενος τῆς διάνοιαν καὶ τὴν ψυχὴν ἐπαρόμενος τῷ ὅρματι κατεφίχ-
σα, ὅπως δὴ περὶ καὶ ἀνεχίτων τῶν δεσπορῶν, παραμύδιον ἐπιεί-
μεν τῆς σὺς ἀπτοίας παυσίχουπον, καὶ τὴν Δί' ὣν ἐνλαδοῖ περ δι-
νεκῶς ἔωρον τε καὶ ἥκτον πραξιδίων καὶ ῥηματίων καὶ ἐνδυμαθίων
καὶ ῥόπων ἀγνῶν. Οὐδὲ γὰρ ἔτι κατὰ χιπαρὰν χθονα Παμμέλειον
Περικλέος σὺνκομεν ἢ Σωκράτους ἢ Διονυσίου, ἀλλ' ἀτεχνῶς Πα-
ρχαίοι καὶ ὑπερβόχοι τισί, μακρῶς τῆς πάσαι παρεχάσαν. Ἀλλὰ
κατὰ αὐρίαν ἔσσετ' ἀμύνω. 11

« Ἄλλο δὲ τοῖς ἔρω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῶσι. » Πολλὰ μὲν ἔδει τῆς
πατρίδι καὶ τῆς ἐκκυσίας ἀναμνηστικῆς τὰ παρὰ σὺ ὑπερτιμῆνα, ὡφελί-
ας δὲ τῆς τυχόντος παραίδια· τῆτο δ' αὐταῖς οὐκ ἐξαρκίον, προσδο-
μέναις ἔτι πολλῶν, καὶ σὺ δυναμὶν πορίσαι καὶ μῆζον ἀραδαί κλέος.
Τοῦμαρτὴν σὺν αὖ ὅτι καὶ τὸ ἐκκυσιαστικὴν ἱστορίαν συγγράφαι, καὶ ἱστορί-
αν τῆς παρ' Ἑλλήσι φιλοδοξίας μετὰ τὴν Κωνσταντινουπόλεως ἀχῶσι.
Καὶ γὰρ νεανιωῶς τῶν διδασκάλων χρήζοντες τίλιν, (ἀσπίσω δὲ ἡ τῆς
μαχτικῆς ἀσπεντορίας παρδοστικῆς πυχαία!) ἔδ' αὖ παρ' ἐνὸς χάλοι-
μεν ἄλλο. Αἰδύται δ' ἐπὶ ἡμῶν τὸ μὲν ἡ ἐκκυσία, τὴν Εὐρωπαϊκὴν
ἐκκατολτατρίδα προβαχχίον, τὸ δὲ ἡ πατρίς.

Ἐν γε μὲν τῇ πατρίδι χαρίσαιοι ἐξηγέμενοι ἢ πολεῖ ἄρα βύ-
χονται κυρίως δὴ τὴν τὰ Σαδδομαίος καὶ Φαρισαίος, καὶ ἀποκρινό-
μενος εἰ εὐρύται περ κατεχερμένα τὰ τῶν ἐκδοκίμων τῷ Σωκράτει
Χριστῷ μαθητῶν ὀνόματα.

Καὶ φιλῶν με πολλὰ καὶ ἐνδιδόσκων καὶ ἐπιδαρρύνων καὶ
τὴν ἐπὶ τὰ θεοφιλῆ ἀγνοημάτων ἀγνοηδοσίαν μὴ παύσ, τὰ πράττειν
τῶν ἀγαθῶν ἐχόμενον σοὶ καὶ τῆς πατρίδος. Ἐρρώσοι.

Ἀδελφὸν τῆς τῆς ἀπριχίς τῷ αὐχῷ· σιωπῆς ἐνιαυτῷ

εἰς Ναυπλίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

1836
Aug. 11

Κωνσταντίνω Οίνορομω Μιχαήλ Σχινᾶς χαίρειν.

Ἡ παχίπυργον σοφίαν
κλειολάτην ἐπασπῶν !
ὣς ἤδ' ἔσθ' ὅσοι χοροὶς
Σῶφρον ἔπεσον ἄνδρες !

Τοιαῦτ' ἀναφδέγγεσθαι πλείστα ἀνάγκη, ἐξ οὗ δ' ἔσθ' ὧν χορῶν
καὶ ἡς ἐρίδου φίλιας ποινῶς ἐγνόνην ! Τί δ' αἶν καὶ διάφορον πᾶσι
μὴ πρὸς τὴν ἐπιστολὴν ἡμεῖς πέπομφας δευτερίῃ φδίνοντος, καὶ
πρὸς τὴν παχιστέραν σε διατριβὴν ἡν περὶ ὧν ἱρῶν ἱερατικῶν
ἡς ἐκκλησίας βαδμῶν, δῶρον ἔμοιγε παρὰ σὺ προσγεννημένην ;
Πάντως ἐκείνης μὲν ὅδε πω με πόρος ἔσχεν, ὅδε τήμερον διεξίον-
γι ἀρχαιότερον δοκεῖ ἄνδρες, οὗ τις ἐξ ἀνδράτεσσιν ὧν χαρίτων χει-
μῶνος ἔφθ' ἀρεφάμενος : περὶ δέ γε τὴν ἱεροπρεπὲς πραγματείαν
ὅδ' ἔσαι ποτὲ σπουδῆς καὶ Κύπριδος θραύας ἀνάπαυχα . Ἀλλὰ
γὰρ μοι σύγγνωθι, φίλος, σχοχαίτερον ἀνελπιστέλλοντι : ὅδε γὰρ
ὄντος αἵτιος . Ἀπόδεξαι δέ μοι καὶ τὰς χάριτας ἐφ' οἷς μέμνησαι
καὶ ἡς ἀρίστης σε μεταδίδωκας συγγραφῆς . Ἐσι γνῶν καὶ ἴδοτο
γενναῖον ἐρρωμένον πατρὸς ἔργον, καὶ δρέμμα καὶ παίδευμα
παριτλὸν καὶ ἀριπρεπὲς, οἷον ἀμύχει τοῖς ἱερωτάτοις πονοῦν ἐπι-
κτρία ἀσφαχῆς καὶ ἀρχιμέχου . Ἐδεῖ γὰρ, ἔδεῖ νεωκέρει σαρκοῦ, γνωμο-

